

Filmowaliśmy potajemnie. Rozmowa z Chuckiem Konzelmanem, twórcą filmu „Nieplanowane”

Wiedzieliśmy, że musimy najszerzym łukiem omijać cały system stworzony przez Hollywood. Od finansowania, przez casting, po dystrybucję. A na koniec... filmowaliśmy potajemnie, tysiąc pięćset mil od Los Angeles, w miasteczku w stanie Oklahoma, używając wymyślonej dla filmu nazwy, żeby nikt się nie dowiedział, że kręcimy film właśnie o Abby – opowiada Chuck Konzelman, twórca filmu „Nieplanowane” w wywiadzie udzielonym „Teologii Politycznej Co Tydzień”.

Karol Grabias (Teologia Polityczna): Jak narodził się pomysł na film „Nieplanowane”? Najpierw usłyszeliście państwo o historii Abby Johnson czy chcieliście zaprezentować „podziemne” metody Planned Parenthood?

Chuck Konzelman (twórca filmu „Nieplanowane”): Kobieta, którą znam – Megan Harrington – spotkała mnie i Caryego Solomona (twórcę filmu) w naszym ulubionym miejscu w kawiarni. Przyniosła ze sobą kopię książki Abby i pokazała nam, mówiąc „musicie z tego zrobić film”. Na początku byliśmy dosyć sceptyczni... ale kiedy zapoznaliśmy się z książką, poczuliśmy, że Bóg zechciał, żebyśmy to zrobili. Więc... zrezygnowaliśmy z robienia westernu, który planowaliśmy nakręcić, i zaczęliśmy przygotowania do filmu „Nieplanowane”.

Bez wsparcia ludzi takich jak Ty, nie mógłbyś czytać tego artykułu.
Prosimy, kliknij tutaj i przekaż darowiznę w dowolnej wysokości.

Jak wierny jest scenariusz filmu w przedstawieniu życia Abby Johnson? Czy film zawiera fragmenty fikcyjne?

Jest wyjątkowo wierny życiowym doświadczeniom Abby. Niemalże „niewolniczo” wierny. Większość filmowców pewnie by się nie zgodziła z naszym podejściem, ale nie chcieliśmy w filmie przedstawiać czegokolwiek, co nie miało faktycznie miejsca. Rezultat jest taki, że w filmie nie ma nic wymyślonego przez scenarzystów ani sfabrykowanego. Nie tylko wydarzenia, ale również dialogi są w większej części oparte na książce Abby, albo na wspomnieniach ludzi, którzy pojawili się w jej życiu – przeprowadziliśmy z nimi zresztą bardzo szczegółowe wywiady. Ich rzeczywiste działania i wypowiedzi były lepsze i bardziej wiarygodne, niż cokolwiek, co my potrafilibyśmy wymyślić.

W recenzjach i wywiadach państwa film porównywany jest do walki Dawida z Goliatem – małe studio filmowe walczące z gigantem przemysłu aborcyjnego. Czy tworząc ten film, baliście się, że możecie mieć przezeń kłopoty?

Wiedzieliśmy, że musimy najszerszym łukiem omijać cały system stworzony przez Hollywood. Od finansowania, przez casting, po dystrybucję... słowem: wszystko. Unikaliśmy również hollywoodzkich związków zawodowych, w tym SAG – the Screen Actors Guild (ang.

Gildia Aktorów Filmowych) – bo podpisanie z nimi kontraktu dałoby im olbrzymi wpływ na produkcję. Spodziewaliśmy się, że ta władza mogłaby być z ich strony nadużyta. A na koniec... filmowaliśmy potajemnie, tysiąc pięćset mil od Los Angeles, w miasteczku w stanie Oklahoma... używając wymyślonej dla filmu nazwy, żeby nikt się nie dowiedział, że kręcimy film właśnie o Abby.

Aktorka grająca główną rolę – Ashley Bratcher – w trakcie uczenia się scenariusza, odkryła, że jej matka chciała dokonać aborcji, gdy była z nią w ciąży. Jak ten osobisty fakt wpłynął na jej stosunek do roli?

Zintensyfikowało to jej zaangażowanie w rolę i potwierdziło jej wcześniejsze uczucie, że scenariusz zawiera historię, którą sama chciałaby opowiedzieć. Jak na ironię, usłyszała o tym sekrecie rodzinnym mniej, niż 48 godzin przed rozpoczęciem filmowania. To wpłynęło na początek zdjęć: pierwsza scena filmu przedstawia coś w rodzaju niedzielnego grilla, na którym narzeczony Abby – a potem jej mąż – poznaje jej rodziców, swoich przyszłych teściów. I od tak wczesnego momentu w filmie widzimy zaangażowanie Abby dla misji Planned Parenthood's. Ale podczas wywiązującej się wówczas kłótni, zamiast kierować ogień swoich argumentów w stronę narzeczonego – jak było w skrypcie – filmowa Abby swoją zapalczliwość wylewa na swoją filmową matkę. Wiedzieliśmy, że był to symbol tego, co czuła wówczas wobec swojej prawdziwej mamy.

W jakim świetle film stawia kobiety, które decydują się na aborcję, a w jaki sposób pracowników kliniki? Jakie jest moralne przesłanie filmu?

Nie czujemy nic, oprócz współczucia wobec kobiet, które zdecydowały, że poddadzą się aborcji. A fundamentalną misją Abby – którą widzimy po przemianie – jest pomoc pracownikom klinik w ucieczce z tego środowiska, pomaganie im w znajdowaniu lepszej pracy i zapewnianie im bytu po odejściu z przemysłu aborcyjnego. Stworzyła nawet specjalnie dla tych celów charytatywną fundację o nazwie And Then There Were None (ang. I nie było już nikogo). Całościowy przekaz filmu sprowadza się to tego, że aborcja sama w sobie jest złem, a nie kobiety, które z różnych powodów się na nią decydują. Uważamy, że zostały one jedynie – celowo – wprowadzone w błąd.

Rozmawiał Karol Grabias

Tłumaczył Jan Możdżyński

Sfinansowano przez Narodowy Instytut
Wolności - Centrum Rozwoju
Społeczeństwa Obywatelskiego
ze środków Programu Rozwoju
Organizacji Obywatelskich
na lata 2018 – 2030

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Dofinansowano
ze środków Ministra
Kultury i Dziedzictwa
Narodowego